

אין סימו.

אילנה דותן | דליה זרחיה
אוצרת: הגר רבן

גלריה גליל
galil gallery

המכללה
האקדמית גליל מערבי
Western Galilee College

חזון הגלריה

גלריה בגליל הינה מרכז אמנות מוביל, איכותי וחדשני בנוף התרבותי של הגליל המערבי. לצד מוסדות אמנות ותיקים הקיימים באזור, גלריה בגליל מבקשת לפתוח את שעריה לקהלים מגוונים, החל בקהילת הסטודנטים של המכללה האקדמית גליל מערבי, דרך תושבי העיר והאזור ועד לשוחרי אמנות ותרבות מרחבי הארץ והעולם.

הגלריה מציעה מגוון של תערוכות מתחלפות ופעילויות נלוות, סיורים מודרכים, סדנאות, הרצאות, שיעורים ושיחות עם יוצרים ואמנים, אשר מפגישים את הקהל עם עולמות תוכן חדשים, מאפשרים יצירה של מעגלי עשייה קהילתיים וממציבים את אזור הגליל המערבי כמרכז תרבותי שוקק ורלוונטי.

מיקומה של הגלריה בתוך קמפוס המכללה האקדמית גליל מערבי, לצד הימצאותה בעיר עכו, מקנה לה את האפשרות לפעול אל מול מנעד רחב של אוכלוסיות ולייצר דיון מלא, תוסס ומורכב אודות אמנות עכשווית, תוך שיח מעמיק ופורה עם האוכלוסייה המקומית של הגליל ולצד שיתופי פעולה נרחבים עם עולם האמנות הישראלי והבינלאומי. כך, גלריה בגליל תספק פלטפורמה רחבה לפעילות תרבותית ענפה ומאתגרת, ותהווה גוף משמעותי ופורץ דרך בשדה האמנות הישראלי.

עריכה לשונית: עדן נוריאל

תרגום: שירן תמרי

עיצוב: פרסום מכטינגר

תיעוד: טל ניסים

צילומים נוספים:

אבי אמסלם

אור קפלן

לילך רז

עמירם ציונוב

ISBN 978-965-93086-0-6

9 789659 308606

אין סימן.

חברי הנהלת הגלריה

עיבל גלעדי

פרופ' נסים בן דוד

פרופ' ורד וקנין - נוסבאום

רועי דרסטין

יהודית יעקב

גלריה גאלרי
gold gallery

התערוכה הזוגית *אין טיטו* של האמניות **אילנה דותן ודליה זרחיה** עוסקת בחומרים, בחפצים, ובמשמעות התרבותית שהחברה האנושית מעניקה להם, במודע ושלא במודע. המונח *אין טיטו* לקוח מעולמות הארכיאולוגיה (ולעתים מופיע גם בגיאולוגיה), ומתאר מקרים שבהם ממצא כלשהו – אובייקט, שלד, שבר, כלי – נמצא במקומו הטבעי והמקורי, מבלי שהוזז על ידי אדם, בעל חיים או כוחות הטבע. במצב כזה, יכול אותו ממצא ללמד את החוקרים על אודות המקום והזמן שבו התקיים, ולשפוך אור נוסף על התרבות האנושית שיצרה אותו.

עבודות הפיסול והמיצב של דליה זרחיה מורכבות מחלקי חפצים שהאריכו ימים: זרחיה מוצאת ואוספת אל הסטודיו שלה רהיטים ופריטים שימושיים שונים, אשר חלקם נשתמרו עשרות שנים אך כבר יצאו מכלל שימוש: חלקי שידות וארונות, כסאות מגולפים בעבודת יד, קופסת תפירה מדורגת, מזוודת סכו"ם מצופה קטיפה וראש מיטה מעוצב מברזל. אלו מתלכדים בעבודותיה לכדי אובייקטים מורכבים, אשר משתלבים במלאכות יד שונות כגון רקמה ותפירה. מלאכות אלו הן הנוף הביוגרפי של זרחיה – הן ליוו את ילדותה ובגרותה, כנכדה לבעלים של מפעל טקסטיל וכבת לאם אשר עסקה בהן כל חייה. כל אותם חפצים נשכחים, המיוצרים ביד אמן, מוצאים את מקומם מחדש בעבודות, והם משמרים זיכרון תרבותי עמוק של אורח חיים וסביבה חזותית אשר כבר אינה בנמצא.

כל אחת מהעבודות בתערוכה משלבת בין אותו רובד היסטורי ותרבותי שאפף את חייה של זרחיה ובין סיפורה האישי של האמנית. כך למשל, סדרת מחוכי העץ הקשורים בסרטי בדי, המופיעים בחלל התערוכה בשלושה גדלים, מתחברים מצד אחד לפריט לבוש אופנתי ומוכר מהעבר, אך גם מתקשרים למפעל המחוכים והחזיות של סבה וסבתה של זרחיה. האובייקט המרובע המוצב בחלקו העליון של המחוך מחדד את הצורניות הגיאומטרית של הפסל, ובו בזמן מזכיר את קווי המתאר של כיסויי הראש המאורכים המאפיינים את לבושן המסורתי של נזירות. בכך, זרחיה מתחברת שוב אל עברה המשפחתי – אמה התחנכה במנזר סנט ג'וזף בבית לחם. ואולי מעידות על כך יותר מכל כותרות העבודות, הנקראות בפשטות "מחוך", "ידידי" ו"סיסטר אנני", על שם דמותה של אחת מנזירות מנזר סנט ג'וזף, אשר הייתה לדמות דומיננטית ומשמעותית בחיי אמה.

לצד ההצבה הפיסולית של זרחיה, תלויים על קירות הגלריה רישומיה הדקדקניים ומעוררי ההשתאות של אילנה דותן. דותן מתעדת בוויטואזיות רישומית את חומרי היומיום הנשכחים והפשוטים הנמצאים סביבנו, אשר כמעט נעלמים מעינינו בתוך מרוץ החיים התמידי: מגשי קלקר, שקיות אשפה, ניירות אלומיניום, אריזות פלסטיק. החומרים הללו נמצאים בכל מקום, נזרקים כלאחר יד ונשכחים מלב, אך למעשה עתידים להישאר סביבנו במשך שנים ארוכות, שכן מדובר בחומרים שמתכלים באיטיות רבה מאוד, או שאינם מתכלים כלל.

לרישומים המפורטים יש איכות חומרית כמעט; ניתן לזהות בהם כל קפל של שקית, כל נצנוץ קל של נייר אלומיניום. הפרטים המוקפדים מזמנים התבוננות קרובה ומעמיקה על עושר הטקסטורות ועל הנוכחות הפלסטית של פיסות החומר הנשכחות, אשר לרוב נמצאות לצידנו לזמן קצר בלבד. באמצעות הרישום החקרני והפואטי שלה, מצליחה דותן להפוך את כל אותן אריזות דחויים ויומיומיות למושאים של ציור דיוקן ממש: הן מתפרשות במלוא תפארתן במרכז הדימוי, נצנצות בהירים מעידים על כך שהוארו היטב, ללא רקע נוסף שיסיח את דעתנו מהן. המרקמים, הקמטים, החריצים והקיפולים כמו הופכים לתווי פנים, אנושיים כמעט, ומאפשרים לנו מבט ישיר וחודר, אינטימי במידה מסוימת, אל לב הווייתם.

בקצה האחורי של הגלריה, הסמוך לחלונות, תלויה עבודה נוספת של דותן. על גבי הקיר האפור נשזרו זו בזו אריזות וסלסלות פלסטיק משלל סוגים, כמו אלו המופיעים בציוריה. הקופסאות המרושתות והשקופות משתעשעות באור השמש המגיע מחלונות הגלריה, והצל המשורג שהן מטילות על הקיר כמו יוצר רישום נוסף, תלוימקום, עומד בזכות עצמו. במהלך זה, שבו דותן מתנסה לראשונה בעבודה עם חומרים תלת־ממדיים, נוצרת מעין חוליה מקשרת בין הרישומים שלה ובין האובייקטים של זרחיה; משחק ספק פיסולי ספק רישומי בין חפצים שימושיים, יומיומיים ומוכרים, שנמצאים בכל מקום – אך עתידים להיעלם.

בהקשר התרבותי שממנו נובע שמה של התערוכה, עבודותיהן של שתי האמניות הן מעין פעולה מחקרית ארכיאולוגית: בעוד עבודותיה של זרחיה מנכיחות בהווה את חפצי העבר הבלתי־מתכלים, דותן נותנת מקום לאותם חומרים הנעלמים מעינינו בחיי היומיום אך עתידים לשרוד הרבה אחרי שאנו נפסיק להתקיים. החיבור ביניהן יוצר עומק שכבות של תרבות חומרית מקומית, כאשר חלק מן העבודות מביאות את העבר אל מפתנו של העכשיו, וחלקן מתבוננות מתוך ההווה קדימה, אל עבר עתיד לא ידוע. מתוך המבט המשותף על שני גופי העבודות, עולה הרהור סקרני – עד מתי ובאיזה אופן יכולה התרבות החומרית של ימינו להחזיק מעמד? אל מול תרבות חזותית שהולכת ונעשית דיגיטלית, אלחוטית ונטולת חומריות, קשה שלא לתהות – מה מן הדברים שנמצאים לפנינו היום באמת יהפוך לממצאים הארכיאולוגיים של המחר?

הגר רבן
אוגוסט 2023

נ. 1956, ירושלים.

גרה ויוצרת בתל אביב.

זרחיה היא אמנית אוטודידקטית הפועלת בארץ מאז שנות ה־80. היא עבדה כמנהלת מגמת אמנות בנימנסיה הרצליה, תל אביב, כמרצה לאמנות בסל תרבות ארצי ופרויקט אמנות לעם, וכיום היא מלמדת רישום וציור באופן פרטי. החל משנת 2015 היא חברה בעמותת "מקום לאמנות בקריית המלאכה", תל אביב.

זרחיה עוסקת באופן מתמשך בחיבור בין הווה ועבר באמצעות השימוש בחומרים, אובייקטים ומלאכות יד אשר עוברות אט־אט מן העולם. עבודותיה מפחות חיים במערכת היחסים שבין חפצים וזיכרונות, הן אישיים והן קולקטיביים. היא מלקטת אובייקטים, חומרים ודימויים ישנים מביתה, ממשפחה וכן מרחובות העיר: רגלי שולחנות מגולפים, מנורות שיצאו מכלל שימוש, פסלוני פורצלן, מפות בד רקומות בעבודת יד. באמצעות חומרים אלו, כמו גם באמצעות פרקטיקות של מלאכת יד כמו תפירה, רקמה וסריגה, מבקשת זרחיה להשמיש מחדש את החומרים ואת הפעולות העמלניות שאבד עליהן הכלח, ולהעניק להם חיים חדשים בתוך הכאן והעכשיו. אל מול תרבות חזותית דיגיטלית המתרחקת יותר ויותר מעולמות החומר, מבקשת זרחיה להשיב את החפצים והחומרים הפיזיים אל מרכז תשומת הלב, ולאפשר לצופים בהם מרחב להרהור, העלאת זיכרונות וחיבור פיזי, מישושי כמעט, אל העבר ואל ההווה.

תערוכות יחיד של זרחיה הוצגו במוזיאון ינקודאדא, עין הוד; בית האמנים, תל אביב; בית האמנים, ירושלים; מקום לאמנות, תל אביב; גלריה טובה אוסמן, תל אביב; והגלריה לשלום, גבעת חביבה. כמו כן השתתפה זרחיה בתערוכות קבוצתיות רבות, בהן תערוכות בבית האמנים, תל אביב; מוזיאון אשדוד לאמנות; מוזיאון ארץ ישראל, תל אביב; בית בנימיני לקרמיקה עכשווית, תל אביב; מקום לאמנות בקריית המלאכה, תל אביב; גלריה בנימין, תל אביב; ועוד.

זרחיה היא זוכת מלגות של הוועדה לפרויקטים מיוחדים של עיריית תל אביב וקרן רבינוביץ' בתחומי האמנות הפלסטית והווידאו ארט (2007, 2009, 2017). עבודותיה נמצאות באוספים פרטיים בישראל, גרמניה, אנגליה, יפן וארצות הברית.

נ. 1967, ירושלים.

חיה ועובדת בכפר יונה.

דותן בעלת תואר ראשון מהמחלקה לאמנות, בצלאל אקדמיה לאמנות ועיצוב, ירושלים. לאחר סיום לימודיה החלה לעסוק בגרפיקה ממוחשבת, אך המשיכה לעקוב אחר המתרחש בעולם האמנות. במקביל המשיכה להרחיב את השכלתה במגוון רחב של תחומים במסגרות שונות. בשנת 2016 חזרה לעסוק באמנות באופן פעיל, והיא מתמקדת ברישום ריאליסטי של טבע דומם סינטי בעיפרון ופחם.

עבודותיה של דותן עוסקות בעיקר בחומרים ומוצרים תעשייתיים אשר היו נתונים להשפעת כוחות שונים עקב שימוש שנעשה בהם, למשל: מתיחה, קריעה, קימוט ובליה. ברישומיה המדוקדקים היא מתחקה אחר האיכות החומרית והרגשית של חומרים סינטיים כגון פלסטיק, ניילון, קלקר, אלומיניום ונייר, הנמצאים כמעט בכל מקום ומשולבים כמעט בכל אספקט בחיינו, ותופסים חלק מרכזי בתרבות של צריכה מהירה וזולה מעשה ידי אדם. לצד נוכחותם הניכרת בסביבתנו, אלו חומרים שאינם מייצרים "רעש" רגשי או ויזואלי, ולכן לרוב אינם זוכים לייצוג אמנותי. אלו חומרים "שקופים", "אפורים", הנטמעים בסביבה, אף שהם מלווים ומשרתים אותנו מדי יום. אל מול תרבות חזותית שמוצפת בדימויים גדולים, צבעוניים, רועשים, דותן מבקשת לייצר מרחב שקט, מדויק, מצומצם, מינימלי מבחינה רגשית, ובעיקר כזה שמאפשר מקום למחשבה.

הרישום עצמו מייצר מפגש בין תוצר אנושי מתועש ומידי לתוצר אנושי חדיפעמי, הנוצר לאורך זמן רב, בין טכנולוגיות מתקדמות וטכנולוגיות בסיסיות. ההגדלה הריאליסטית והעמלנית של האובייקט מאפשרת להעריך את האסתטיקה, הייחודיות והמורכבות המוצנעת שלו, וממשיכה את המסורת הארוכה של ציורי טבע דומם (Still Life). במקביל להיותה תיאור קונקרטי של המציאות החומרית, יש בה גם אלגוריה על הקיום האנושי.

דותן הציגה תערוכות יחיד בגלריה האחרת, חולון (2019) ובגלריה על הצוק, נתניה (2018). כמו כן, השתתפה בתערוכות זוגיות וקבוצתיות במוזיאון ארץ ישראל, תל אביב; בגלריה זוזו להנעה תרבותית, עמק חפר; מקום לאמנות, תל אביב; Global Art Source, ציריך; גלריה חנינא, תל אביב; גלריה ארטורה, עמק חפר ועוד.

הגר רבן היא ילידת ירושלים (1986) וכיום מתגוררת בכפר סבא ועובדת בכל הארץ. רבן היא אוצרת עצמאית המתמחה במיצבים תלויי-מקום. כיום היא אוצרת את גלריה בגליל באקדמית גליל מערבי, עכו, את הגלריה העירונית בכפר סבא ויועצת אמנותית לגלריה חנינא, תל אביב. רבן היא בוגרת תכנית המצטיינים הרב-תחומית במדעי הרוח והאמנויות לתואר ראשון באוניברסיטת תל אביב, ובעלת תואר שני מהתכנית הבינתחומית באמנויות באוניברסיטת תל אביב. היא בוגרת לימודי תעודה באוצרות וניהול גלריות של בי"ס שורשים, ולימודי תעודה בניהול מוסדות תרבות מהפקולטה לניהול ע"ש קולר, אוניברסיטת תל-אביב. לצד עבודת האוצרות היא מנהלת את העסק שייסדה, 'הבוטגה - עבודת ניירת לאמנים', המתמקד במתן שירותי ייעוץ תוכן לאמנים, ומרצה לאמנות פלסטית בבית הספר לחינוך, המסלול האקדמי - המכללה למנהל.

הפרויקטים האוצרותיים שלה עוסקים בתהליכים ההופכים יצירת אמנות מאובייקט לסביבה כוללת, המאפשרת שינויים בהרגלי הצפייה. בתערוכות השונות שהיא אוצרת מתמקדת רבן בחקירת מושגים עכשוויים כגון קהילה, תפיסת מרחב, השתתפות וצפייה פעילה בהקשרים של חלל וסביבה. דרך מושגים אלה היא בוחנת את הדרכים שבהן אמנות המיצב והמדיה החדשה מעצבות מחדש את גבולות החוויה האסתטית.

רבן אצרה עד היום תערוכות בגלריה בצלאל 7 - חדר דימויים, ירושלים; בגלריה Neurotitan, ברלין; באלפרד - מכון שיתופי לאמנות ולתרבות, תל אביב; במוזאון ינקו-דאדא, עין הוד; בבית האמנים, תל אביב, במרכז מעמותה לאמנות ומחקר בבית הנסן, ירושלים ובמקומות נוספים.

דליה זרחיה, **בורגנות/מחבוא (פרט)**, 2017, עץ, פורמייקה, נייר צילום, 120X20X11 ס"מ.
Dalia Zerachia, **Bourgeoisie / Hideout (detail)**, 2017, Formica, wood, photographic paper, 120x20x11 cm

אין סיטו, מראה הצבה, 2023
In Situ, Installation View, 2023

אין סיטו, מראה הצבה, 2023
In Situ, Installation View, 2023

דליה זרחיה, **מיטת כלולות**, 1999, נחושת, בד, נייר, עלי פרחים, 70x180x93 ס"מ
Dalia Zerachia, **Wedding Bed**, 1999, copper, fabric, paper, petals, 70x180x93 cm

אין סיטו, מראה הצבה, 2023
In Situ, Installation View, 2023

דליה זרחיה, **מבנה**, 2022, עץ, תחרה, רישום רקום, נחושת, פלסטיק, 19x101x19 ס"מ
 Dalia Zerachia, **Building**, 2022, wood, lace, embroidered drawing, copper, plastic, 19x101x19 cm

דליה זרחיה, **היסטוריה**, 2023, קרטון, נייר, כריכה, לבד, 20x44x23 ס"מ
 Dalia Zerachia, **History**, 2023, cardboard, paper, binding, felt, 23x44x20 cm

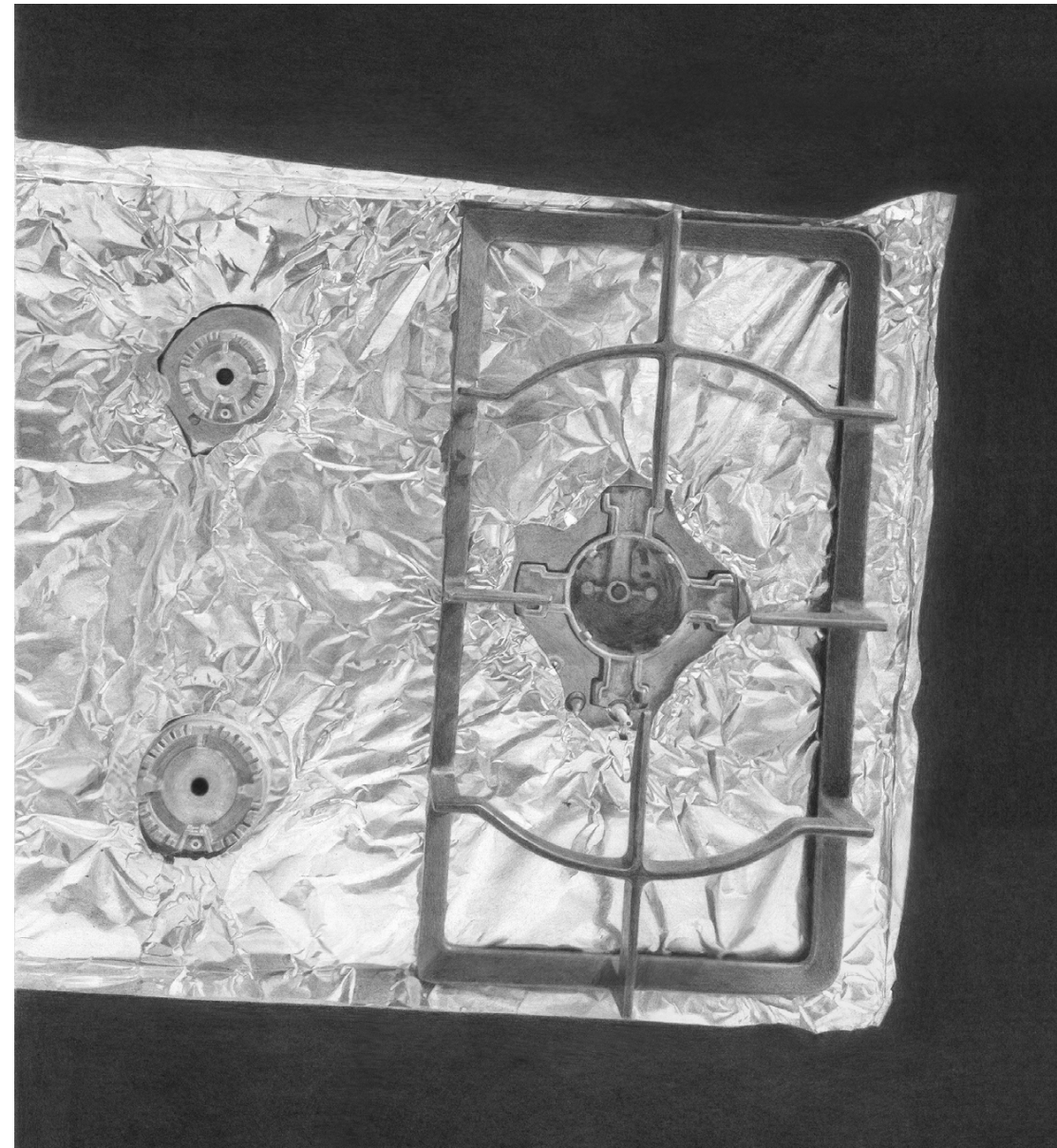
אילנה דותן, **כפפה חד פעמית 4**, 2023, עיפרון ופחם על נייר, 84X60 ס"מ
Ilana Dotan, **Disposable Glove 4**, 2023, pencil and charcoal on paper, 60x84 cm

אילנה דותן, **כפפה חד פעמית 3**, 2023, עיפרון על נייר, 84X60 ס"מ
Ilana Dotan, **Disposable Glove 3**, 2023, pencil on paper, 60x84 cm

אילנה דותן, **צלפלסטיק 4**, 2021, עיפרון על נייר, 70x70 ס"מ
Ilana Dotan, **Transparent Plastic Shadow 4**, 2021, pencil on paper, 70x70 cm

אילנה דותן, **רדיד אלומיניום**, 2017, עיפרון ופחם על נייר, 60x55 ס"מ
Ilana Dotan, **Aluminum Foil**, 2017, pencil and charcoal on paper, 60x55 cm

אין סִיטוּ, מראה הצבה, 2023
In Situ, Installation View, 2023

דליה זרחיה, **חדר וידוי**, 2017, עץ, צירי פסנתר, שרוכי כותנה, בד כותנה, 196X72X33 ס"מ
 Dalia Zerachia, **Confession Room**, 2017, wood, piano hinges, cotton laces, cotton fabric, 33x72x196 cm

דליה זרחיה, **בורגנות/מחבוא**, 2017, עץ, פורמייקה, נייר צילום, 120X20X11 ס"מ
Dalia Zerachia, **Bourgeoisie / Hideout**, 2017, Formica, wood, photographic paper, 120x20x11 cm

אין סייטו, מראה הצבה, 2023
In Situ, Installation View, 2023

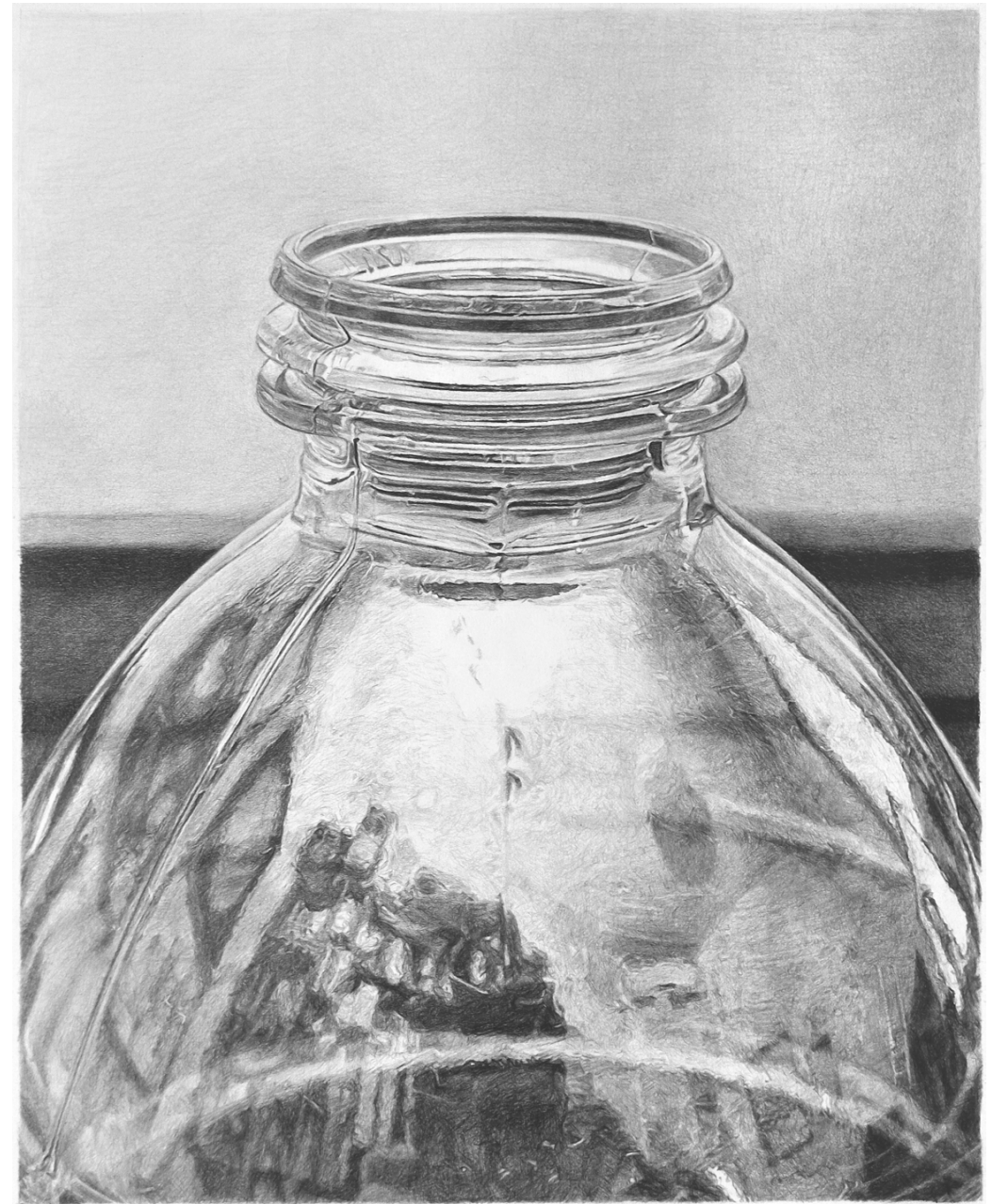
אילנה דותן, **צלפלסטיק 5**, 2023, סלסלות וחוטי פלסטיק, מידות משתנות
Ilana Dotan, **Transparent Plastic Shadow 5**, 2023, plastic baskets and strings, dimensions variable

אילנה דותן, **צלפלסטיק 5 (פרט)**, 2023, סלסלות וחוטי פלסטיק, מידות משתנות
Ilana Dotan, **Transparent Plastic Shadow 5 (detail)**, 2023, plastic baskets and strings, dimensions variable

אילנה דותן, צוואר בקבוק - דיוקן 3, 2023, עיפרון על נייר, 50X40 ס"מ
Ilana Dotan, **Bottle-Neck Portrait 3**, 2023, pencil on paper, 40x50 cm

אילנה דותן, צוואר בקבוק - דיוקן 4, 2023, עיפרון על נייר, 50X40 ס"מ
Ilana Dotan, **Bottle-Neck Portrait 4**, 2023, pencil on paper, 40x50 cm

Hagar Raban

Hagar Raban was born in Jerusalem. She currently lives in Kfar Saba and works with artists and exhibition spaces all around Israel. Raban is an independent curator specializing in site-specific installations. Currently, she is the curator of the Galil Gallery at Western Galilee College in Akko, the curator of the City Gallery, Kfar Saba and an artistic advisor at Hanina Gallery in Tel Aviv. Raban is a graduate (Cum Laude) of the Marc Rich Honors Program in the Humanities and Arts at Tel Aviv University. She holds a Diploma of Curating and Gallery Management from Shorashim Art School & Gallery and M.A from the Interdisciplinary Graduate Program in the Arts at Tel Aviv University, as well as Diploma in Cultural Institutions Management from the Collier School of Management, Tel Aviv University. Alongside her curatorial work, Raban founded "La Bottega - Artists' Paperwork", a consulting service focused on artistic content for independent artists, and is a lecturer at the School of Education, College of Management Academic Studies.

Raban's curatorial projects explore the processes that transform the single artistic object into a vast surrounding, thus allowing new approaches to viewing. In the exhibitions she curates, Raban investigates and questions contemporary notions such as community, spatial perception, participation, and active spectatorship in the context of space and place. Through these ideas, she examines the different ways in which installation art and new media are reshaping the boundaries of the aesthetic experience.

Raban has curated exhibitions in various venues, such as Bezalel 7 – Image Room Gallery (Jerusalem), Neurotitan Gallery (Berlin), Alfred - Cooperative Institute for Art and Culture (Tel Aviv), Janco-Dada Museum (Ein-Hod Artists Village), The Artists' House (Tel Aviv) and Mamuta Art and Research Centre - Hansen House, Jerusalem, among others.

אילנה דותן, **שקית אשפה 5**, 2021, עיפרון גרפיט על נייר, 70x70 ס"מ
Ilana Dotan, **Garbage Bag 5**, 2021, graphite on paper, 70x70 cm

Dalia Zerachia

b. 1956, Jerusalem
Lives and creates in Tel Aviv.

Zerachia is a self-taught artist working in Israel since the 80's. She was the head of the art studies at the Herzliya Hebrew Gymnasium, Tel Aviv, and as an art lecturer at the National Culture Basket and the People's Art Project. Currently, she teaches drawing and painting privately. Since 2015, she is a member of the Artspace, Tel Aviv.

Zerachia is continuously engaged in the connection between the present and the past through the use of materials, objects, and handicrafts that are slowly passing away from the world. Her works breathe life into the relationship between objects and memories, both personal and collective. She collects old objects, materials, and images from her home, her family, and from the streets of the city: carved table legs, obsolete lamps, porcelain figurines, and hand-embroidered tablecloths. Through these materials, as well as through handicraft practices such as sewing, embroidery, and knitting, Zerachia seeks to re-use the materials and the laborious operations that are behind the times and give them a new life in the here and now. Faced with a digital visual culture that is moving further and further away from the material worlds, Zerachia seeks to return the physical objects and materials to the center of attention and allow viewers a space to reflect, reminisce, and forge a physical connection, almost tactile, to the past and the present.

Zerachia's solo exhibitions were presented at the Janko-Dada Museum, Ein Hod; Tel Aviv Artists House, Tel Aviv; The Artists' House, Jerusalem; Artspace, Tel Aviv; Tova Osman Gallery, Tel Aviv; and the Givat Haviva Art Center Gallery, Givat Haviva. Zerachia also participated in many group exhibitions, including exhibitions at the Tel Aviv Artists House; Ashdod Museum of Art; MUZA, Tel Aviv; Beit Binyamini for Contemporary Ceramics, Tel Aviv; Artspace, Tel Aviv; Benjamin Gallery, Tel Aviv; and more.

Zerachia is a scholarship recipient of the Committee for Special Projects of the Municipality of Tel Aviv and the Rabinovitch Foundation in visual and video art fields (2007, 2009, 2017). Her works can be found in private collections in Israel, Germany, England, Japan, and the United States.

Ilana Dotan

b. 1967, Jerusalem.
Lives and works in Kfar Yona.

Dotan holds a B.F.A in art from Bezalel Academy of Art and Design, Jerusalem. After graduating, she worked in computer graphics but stayed in tune with what was happening in the art world. At the same time, she continued to expand her education in a wide variety of fields, and in different settings. In 2016 she returned to actively engage in art, focusing on realistic drawing of synthetic still life in pencil and charcoal.

Dotan's works mainly deal with materials and industrial products that have been subjected to the influence of different forces due to their use: stretching, tearing, crumpling, and eroding. In her meticulous drawings, she traces the physical and emotional quality of synthetic materials such as plastic, nylon, polystyrene foam, aluminum, and paper, which are found almost everywhere and are integrated into almost every aspect of our lives, occupying a central part in the culture of fast and cheap man-made consumption. Along with their evident presence in our surroundings, these are materials that do not produce emotional or visual "noise", and therefore usually do not receive artistic representation. These are "transparent", "gray" materials that are assimilated into the background, even though they accompany and serve us every day. In the face of a visual culture that is flooded with large, colorful, loud images, Dotan seeks to create a quiet, precise, limited, emotionally minimal space, and above all one that allows room for thought.

The drawing itself produces a meeting between a humane-made, industrialized, and immediate product to a humane-made distinct product, created over a long period of time, and between advanced technologies and basic technologies. The realistic and painstaking enlargement of the object makes it possible to appreciate its modest aesthetics, uniqueness, and complexity and continues the long tradition of still-life paintings. At the same time as being a concrete description of material reality, it also has an allegory about human existence.

Dotan presented solo exhibitions at the Other Gallery, Holon (2019), and at the Al Ha-Tsuk Gallery, Netanya (2018). She also participated in duo and group exhibitions at MUZA (Eretz Israel Museum), Tel Aviv; At the Zuzu Gallery for Cultural Movement, Hefer Valley; Artspace, Tel Aviv; Global Art Source, Zurich; Hanina Gallery, Tel Aviv; ARThura Gallery, Hefer Valley, and others.

In situ

The duo exhibition *In situ* of the artists **Ilana Dotan and Dalia Zerachia** deals with materials, objects, and the cultural meaning that human society assigns them, consciously and unconsciously. The term *In situ* is taken from the worlds of archeology (sometimes also in geology) and describes cases where some find - an object, a skeleton, a fragment, a vessel - is found in its natural and original place, without being moved by a person, an animal or by forces of nature. In such a situation, the same find can teach researchers about the place and time in which it existed, and shed additional light on the human culture that created it.

The sculptural and installation works of Dalia Zerachia consist of parts of items that have outlived their lives: Zerachia finds and gathers into her studio different furniture and articles, some of which have been preserved for decades but have fallen out of use: pieces from dressers and cabinets, hand-carved chairs, a tiered sewing box, cutlery box covered in velvet and a headboard made of iron. These coalesce in her works into complex objects, which are integrated by various handicrafts such as embroidery and sewing. These crafts are Zerachia's biographical landscape - they accompanied her childhood and adulthood, as the granddaughter of the owner of a textile factory and the daughter of a mother who engaged in them all her life. All those forgotten bits and pieces, produced by an artist's hand, find their place anew in the works, and they preserve a deep cultural memory of a way of life and a visual environment that no longer exists.

Each of the works in the exhibition ties the historical and cultural layer that surrounded Zerachia's life with the personal story of the artist. For example, the series of wooden corsets tied with fabric ribbons, which appear in the exhibition space in three sizes, connect on the one hand to a fashionable and familiar item of clothing from the past but also to the corset and bra factory of Zerachia's grandparents. The square object placed at the top of the bodice sharpens the geometric form of the sculpture, while at the same time recalling the contours of the elongated headdresses that characterize the traditional dress of nuns. In this way, Zerachia relates again to her family's past - her mother was educated at St. Joseph's Monastery in Bethlehem. And perhaps this is evident the most in the titles of the works, which are simply called "Corset", "Confession" and "Sister Annie", after the character of one of the nuns of St. Joseph's Monastery, who was a dominant and significant figure in her mother's life.

Next to Zerachia's sculptural installation, Ilana Dotan's meticulous and awe-inspiring drawings hang on the walls of the gallery. Dotan documents with graphical virtuosity the forgotten and simple everyday materials around us, which are almost invisible to our eyes in the constant race of life: polystyrene foam, trays, garbage bags, aluminum foils, and plastic packaging. These materials are everywhere, casually thrown away and forgotten, but in fact will remain around us for many years, since these are materials that degrade very slowly, or do not degrade at all.

The detailed drawings have an almost material quality; You can recognize in them every fold of a bag, every slight glint of aluminum foil. The painstaking details call for close and in-depth observation of the richness of the textures and the plastic presence of the forgotten pieces of material, which are usually by our side only for a short time. Through her exploratory and poetic drawing, Dotan succeeds in turning all those rejected and everyday packages into the subjects of a real portrait painting: they unfold in all their glory in the center of the image, bright sparkles indicate that they were well-lit, with no additional background to distract us from them. The textures, wrinkles, grooves, and folds seem to become facial features, almost human, and allow us a direct and penetrating look, to a certain extent intimate, into the heart of their being.

At the back end of the gallery, next to the windows, hangs another work by Dotan. On top of the gray wall, plastic packages and baskets of various types, like the ones that appear in her paintings, were woven together. The netted and transparent boxes play with the sunlight coming from the gallery windows, and the latticed shadow they cast on the wall as if creating

another drawing, hanging on a place, stands on its own. Through this work, in which Dotan experiences for the first time working with three-dimensional materials, a kind of connecting link is created between her drawings and the objects of Zerachia; A play partly sculptural partly graphical between useful, familiar, everyday objects, which are all around- but are destined to disappear.

In the cultural context from which the name of the exhibition derives, the works of the two artists are a kind of archaeological research operation: while Zerachia's works present the imperishable objects of the past in the present, Dotan gives space to those materials that disappear from our sight in everyday life but will survive long after we cease to exist. The connection between them creates a depth of layers of local material culture, where some of the works bring the past to our doorstep, and some look forward from the present, towards an unknown future. From the shared view of both bodies of work, a curious reflection arises - until when and in what way can today's material culture last? Faced with a visual culture that is increasingly becoming digital, wireless, and devoid of material, it is hard not to wonder - which of the things that surround us today will really become the archaeological finds of tomorrow?

Hagar Raban
August 2023

Gallery Board Members

Eyal Gilady

Professor Nisim Ben David

Professor Vered Valnin- Nusbaum

Roea Derstin

Yehudit Yaakov

IN SITU

*מרכז
גלריה*

Editing: Eden Nuriel

Translation: Shiran Tamary

Design: Machtinger Advertising

Documentation: Tal Nisim

Additional Photography:

Amiram Zionov

Avi Amsalem

Lilach Raz

Or Kaplan

ISBN 978-965-93086-0-6

9 789659 308606

Vision

Galil Gallery is a leading qualitative and innovative art center in the cultural landscape of the Western Galilee. Alongside the existing art institutions in the region, Galil Gallery seeks to open its doors to a wide range of audiences, from the Western Galilee College's student community, through the residents of the city and the region, to art and culture lovers from around the country and overseas.

The gallery offers a variety of temporary exhibitions and public programs, including guided tours, workshops, lectures, classes, and conversations with creators and artists. The gallery presents the audience with new, innovative contents, and facilitates the creation of collaborative community circles, thus positioning the Western Galilee as a bustling and relevant cultural center.

The location of the gallery within the Western Galilee College campus, along with its presence in the city of Akko, grant the gallery the opportunity to engage with a diverse array of audiences and to create a full, lively, and complex discussion of contemporary art through a deep and fruitful dialog with the local population, alongside an extensive cooperation with the Israeli and international art scenes. Galil Galley will provide a broad platform for extensive and challenging cultural activity and will become a significant and groundbreaking institute in the Israeli art field.

IN SITU

Ilana Dotan | Dalia Zerachia

Curator: Hagar Raban

גלריה גלילית
galil gallery

המכללה
האקדמית
גליל מערבי
Western Galilee College

